

מקור המאמר בזהר פרשת שמות דף ג ע"ב - ד ע"א
חומרת פגם הפלת עוברים

רַבִּי יוֹסִי פָתַח וְאָמַר, (שמואל א' י"ב) **וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת ה'**
אֱלֹהֵיהֶם וְגו' וַיַּעֲזֹבוּ אֶת ה'. מָאֵי וַיִּשְׁכְּחוּ
וַיַּעֲזֹבוּ. דְּדַחוּ מִנֵּיהוּ בְּרִית קַיִמָא קַדִּישָׁא, הוּוּ
גְזָרִין וְלֹא פְרַעֲוִין, עַד דְּאֲתַת דְּבֹרָה וְנִדְיַבַת בְּהַאי
לְכָל יִשְׂרָאֵל כְּפָה דְכְּתִיב, (שופטים ה') **בְּפְרוּעַ פְּרַעוֹת**
בְּיִשְׂרָאֵל בְּהִתְנַדֵּב עִם בְּרַכּוֹ ה'.

מָאן דְקָטִיל בְּנוֹי, הֵהוּא עוֹפְרָא דְמִתְעַבְרָא
אֲתִיתִיהּ, וְגָרִים לְקַטְלָא לִיָּה בְּמַעְהָא,
דְּסָתִיר בְּנֵינָא דְקוּדְשָׁא בְרִידָּהּ הוּא וְאוּמְנוֹתָא
דִּילִיָּהּ. אִית מָאן דְקָטִיל בְּרַ נָשׁ, וְהַאי קָטִיל בְּנוֹי.

תְּלַתָּא בִישִׁין עָבִיד דְכָל עֲלָמָא לָא יְכִיל לְמַסְבֵּל,
וְעַל דָּא עֲלָמָא מִתְמוּגְגָא זְעִיר זְעִיר, וְלֹא
יְדִיעַ, וְקוּדְשָׁא בְרִידָּהּ הוּא אֲסִתְלַק מִעֲלָמָא, וְחֶרְפָּא
וְכַפְנָא וּמוֹתָנָא אֲתִיִּין עַל עֲלָמָא. וְאַלִּין אִינוּן: קָטִיל
בְּנוֹי, סָתִיר בְּנֵינָא דְמַלְכָּא, דְחִיא שְׂכִינְתָּא, דְאִזְלָא
וּמִשְׁטָטָא בְּעֲלָמָא, וְלֹא אֲשַׁכַּחַת גַּיְהָא. וְעַל (ד'א)
אַלִּין, רוּחָא (ס"א רוּחִין) דְקוּדְשָׁא (עֲבִיד) בְּכִיָּה, וְעֲלָמָא
אֲתִדִּין בְּכָל הַגֵּי דִינִין. וְוִי לְהַהוּא בְרַ נָשׁ, וְוִי לִיָּה,
טָב לִיָּה דְלֹא יִתְבְּרִי בְּעֲלָמָא.

מוצאת מנוחה, ועל (זח) אלו רוח (רוחות) הקודש (עושה) בוכה, והעולם נדון בכל הדינים הללו.
אוי לאותו האיש, אוי לו! טוב לו שלא נברא בעולם!

רַבִּי יוֹסִי פָתַח וְאָמַר, (שמואל-א א'
יב) **וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם**
וְגו'. וַיַּעֲזֹבוּ אֶת ה'. מַה זֶה
וַיִּשְׁכְּחוּ וַיַּעֲזֹבוּ? שְׁדָחוּ מֵהֶם
בְּרִית קֹדֶשׁ, שְׁמְלוּ וְלֹא
פְרַעוּ, עַד שְׁבָאָה דְבֹרָה
וְנִדְבָה בָּזָה אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל,
כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (שופטים ה') בְּפְרַעַ
פְּרַעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהִתְנַדֵּב עִם
בְּרַכּוֹ ה'.

מי שהורג בנו, אותו עבר
שאשתו התעברה, וגורם
להרגו במעיה, שסותר בנינו
של הקדוש ברוך הוא
ואמנות שלו. יש מי שהורג
אדם, וזה הורג בנו.

שְׁלֹשׁ רַעוֹת עוֹשֶׂה שְׁכַל
הָעוֹלָם לֹא יְכוּל לְסַבֵּל, וְעַל
זֶה הָעוֹלָם מִתְמוּגְגַּ לְאִט
לְאִט, וְלֹא יְדוּעַ לְמָה,
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסִתְלַק
מִהָעוֹלָם, וְחֶרֶב וְרַעֲב וּמּוֹת
בָּאִים עַל הָעוֹלָם, וְאֵלֶּה הֵם:
הוֹרֵג בְּנוֹ, סוֹתֵר בְּנִין הַמְּלָךְ.
וְדוּחָה אֶת הַשְּׂכִינָה, שְׁהוֹלְכַת
וּמִשׁוּטְטַת בְּעוֹלָם וְלֹא

אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל, שָׂאֵף עַל גֵּב שְׁהִיּוּ בְּגִלוֹת מִצְרַיִם, נִשְׁמְרוּ מִכָּל שְׁלֹשֶׁת אֱלֹהִים - מִנְּדָה, מִבַּת אֵל נֹכַר, וּמִהָרֵג שֶׁל זֶרַעַם, וְהִשְׁתַּדְּלוּ בְּפִרְהֵסְיָא בְּפִרְיָה וּרְבִיָּה. שָׂאֵף עַל גֵּב שְׁנַגְזָרָה הַגְּזָרָה כָּל הַבֵּן הַיְלֹוד הַיְאָרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ, לֹא נִמְצָא בִּינֵיהֶם מִי שֶׁהוֹרֵג עֶבֶר בְּמַעֵי אִשָּׁה, כָּל שֹׁכֵן אַחֵר כְּפֹ. וּבְזִכּוֹת זֹו יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל מֵהַגְּלוּת.

מִנְּדָה - שִׁשְׁנָה רַבִּי חֵיָא, מֵה שְׁכָתוּב (שמות לח) וַיַּעַשׂ אֶת הַכִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְאֶת כַּנּוֹ נְחֹשֶׁת בְּמִרְאֵת הַצְּבָאוֹת. מִפְּנֵי מָה זָכוּ נָשִׁים לָזֶה? מִשּׁוֹם שִׁשְׁמְרוּ עֲצֻמָּן בְּגִלוֹת מִצְרַיִם, שֶׁלְאַחַר שֶׁנִּשְׁתַּהֲרוּ הָיוּ בְּאוֹת מְקַשְׁטוֹת, וּמִסְתַּכְלוֹת בְּמִרְאֵה בְּבַעֲלֵיהֶן, וּמַעֲזוֹרוֹת אוֹתָם לְפִרְיָה וּרְבִיָּה.

מִבַּת אֵל נֹכַר - שְׁכָתוּב יֵצְאוּ כָּל צְבָאוֹת ה' וְגו', וְכָתוּב (תהלים קכב) שְׁבִטֵי יְהוָה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל. עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל וְדָאֵי. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. שְׁבִטֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. דִּבְרַ אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

וְאֵם תֹּאמַר, וְהָרִי כָתוּב וְהוּא בֶן אִישׁ מִצְרִי? הָרִי וְדָאֵי אֶחָד הִיָּה, וּפְרָסְמוּ הַכָּתוּב, שְׁכָתוּב (ויקרא כד) וְהוּא בֶן אִישׁ מִצְרִי וְגו', וְשֵׁם אִמּוֹ שְׁלֹמִית בַּת דְּבָרִי לְמִטָּה דָן. פְּרִיָּה וּרְבִיָּה - שְׁכָתוּב

זָכָאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דָּאֵף עַל גֵּב דִּהּוּוּ בְּגִלוֹתָא דְּמִצְרַיִם, אִסְתְּמְרוּ מִכָּל הַנִּי תִלְתָּא, מִנְּדָה, וּמִבַּת אֵל נֹכַר, וּמִקְטוֹל זֶרַעַם, וְאִשְׁתַּדְּלוּ בְּפִרְהֵסְיָא בְּפִרְיָה וּרְבִיָּה. דָּאֵף עַל גֵּב דִּגְזָרָה אִתְּגַזְרַת (שמות א) כָּל הַבֵּן הַיְלֹוד הַיְאָרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ, לֹא אִשְׁתַּכַּח בִּינֵיהוֹן מָאן דְּקָטִיל עוֹפְרָא בְּמַעְהָא דְּאִתְתָּא, כָּל שֹׁכֵן לְבַתָּר. וּבְזִכּוֹתָא דָּא נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוֹתָא.

מִנְּדָה: דִּתְנִי רַבִּי חֵיָא מָאִי (דף ד' ע"א) דְּכָתִיב, (שמות ח"ג) וַיַּעַשׂ אֶת הַכִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְאֶת כַּנּוֹ נְחֹשֶׁת בְּמִרְאֵת הַצְּבָאוֹת. מִפְּנֵי מָה זָכוּ נָשִׁים לָהֵאִי, בְּגִין דְּאִסְתְּמְרוּ גְרַמֵּייהוּ בְּגִלוֹתָא דְּמִצְרַיִם, דְּלְבַתָּר דְּאִתְדַכְּיִין הָוּוּ אִתְיִין מִתְקַשְׁטָן וּמִסְתַּכְלוֹן בְּמִרְאֵה בְּבַעֲלֵיהוֹן, וּמַעֲזוֹרָן לוֹן בְּפִרְיָה וּרְבִיָּה.

מִבַּת אֵל נֹכַר, דְּכָתִיב, (שמות י"ב) יֵצְאוּ כָּל צְבָאוֹת ה' וְגו'. וְכָתִיב (תהלים קכ"ב) שְׁבִטֵי יְהוָה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל. עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל וְדָאֵי. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. שְׁבִטֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. דִּבְרַ אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

וְאִי תִימָא וְהוּא כָתִיב וְהוּא בֶן אִישׁ מִצְרִי. הָא וְדָאֵי חַד הָוָה, וּפְרָסְמוּ קְרָא, דְּכָתִיב, (ויקרא כ"ד) וְהוּא בֶן אִישׁ מִצְרִי וְגו'. וְשֵׁם אִמּוֹ שְׁלֹמִית בַּת דְּבָרִי לְמִטָּה דָן. פְּרִיָּה וּרְבִיָּה דְּכָתִיב, (שמות א) וּבְנֵי

יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבוּ וַיִּגְוּ. וּמִכָּל הַיָּמִים אֶסְתָּמְרוּ
 יִשְׂרָאֵל. בְּיַמֵּי יִשְׂרָאֵל עָאֵלוּ, בְּיַמֵּי יִשְׂרָאֵל נִפְקוּ, הַדָּא
 הוּא דְכְּתִיב וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּגְוּ.

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ
 וַיִּרְבוּ וַיִּגְוּ. וּמִכָּל אֵלֶּה נִשְׁמְרוּ
 יִשְׂרָאֵל. בְּיַמֵּי יִשְׂרָאֵל נִכְנְסוּ -
 בְּיַמֵּי יִשְׂרָאֵל יִצְאוּ. זֶהוּ שְׁכָתוּב
 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּגְוּ.

ספר אור הזהר (עמוד 129)

לד) מאירים נשמת האדם

שני הספרים הזהר הקדוש ואור החיים הקדוש מאירים את נשמת האדם. (בעל יסוד העבודה)
 לד) תקוני הנפש לגמר בכל חודש ספר התקונים לגמר בכל חודש בלי ישנה וזה יועיל לה יותר
 מכל למודי ספרי מוסר

והנה לרפאות חלאים הפנימיים דהינו להעלות הנפש מבחינת הקטנות הוא להתעורר תמיד בשמחה
 ישמח ישראל בעושייו אבל לזה צריך גם כן סיעתא דשמיא והנה העצה היעוצה לזה להרבות באמירת
 תקוני זהר הקדוש ודיקא לומר תקונים שעל זה נתיסד התקונים לתקן בחינת מחין דקטנות כמובא
 בספר כסא מלך בהקדמתו ולומה אמירה פשוטה בלי שום פרוש כלל בחינת אלקות ובהתעוררות
 ובאם תרגיל עצמך בזה תראה פלאות וכאן נתתי להחברים תקוני הנפש לגמר בכל חודש ספר
 התקונים וקדם תגמר התקונים בשלש פעמים דהינו לומר בפעם ראשון שלישי תקונים בפעם אחד
 וככה שני ושלישית ואחר כך תגמר בכל חודש בלי ישנה וזה יועיל לה יותר מכל למודי ספרי מוסר.

(אגרות שומר אמונים אגרת מה)

לו) הבעל שם טוב: ללמד מאמר אחד מתקוני זהר קדם השנה

מכתב מורנו הבעל שם טוב להרב רבי דוד ממיקאלאויב עצה שלא לירא בשנה ללמד מאמר אחד
 מתקוני זהר קדם השנה. (כתר שם טוב)

לו) אפלו אינו מבין מכל מקום מיגע עצמו בתורה שחביב בעיניו להגות במאמרו יתברך
 תלכו: פרש רש"י מתורת כהנים, להיות עמלים בתורה זהו נקרא עמל בתורה להלך בחקיו יתברך,
 לכן אפלו אינו מבין מכל מקום מיגע עצמו בתורה שחביב בעיניו להגות במאמרו יתברך אפלו שאינו
 זוכה להשיג הטעם כי התורה נעלמה מעיני כל חי והאדם צריך לעסק בתורה אחר הידיעה שאי
 אפשר להשיג אחד מני אלף שבה ואז יש לו חלק בשרש התורה לכן כתב המהר"ל שמברכין לעסק
 בדברי תורה הגם שאין יכול להשיג מכל מקום עוסק הוא בתורה וכך הובא תמיד בזהר הקדוש
 לאשתדלא באוריתא. (שפת אמת בחקותי תרמט)

לח) רבינו הבעל שם טוב: בשאדם אומר דברי תורה באהבה השם יתברך אוהבו מאד ואין מדקדק אחר דבריו אם אומרם כראוי או לא

רבי ישראל בעל שם טוב זכרוננו לחיי העולם הבא אמר אדם שהוא קורא בתורה ורואה האורות של
 האותיות שבתורה אף על פי שאין מנגן הטעמים כראוי כיון שהוא קורא באהבה רפה גדולה
 ובהתלהבות אין השם יתברך מדקדק עמו ואף שאין אומרם כראוי משל לתינוק שאביו אוהבו מאד
 ומבקש דבר מאביו אף על פי שהוא מנגמם ואין אומר כראוי אביו נהנה מאד לכן בשאדם אומר
 דברי תורה באהבה השם יתברך אוהבו מאד ואין מדקדק אחר דבריו אם אומרם כראוי או לא כמו
 שאמרו רבותינו זכרונם לברכה ודגלו עלי אהבה אמר הקדוש ברוך הוא ולגלוגו עלי אהבה.

(לקוטים יקרים אות ג')